

VÍRA A ODEVZDANOST (BHAKTIJÓGA)

Proč je cesta oddanosti považována za efektivnější než ostatní? Prozradím vám skryté tajemství. Na cestě nesobecké služby a na cestě poznání je člověk závislý na svém vlastním úsilí. To znamená, že je v činnosti ego. Lidské schopnosti však mají svá omezení. Když se člověk zcela spolehne na Boha, začne v něm pracovat Božská Síla.

V životě je jedním z nejdůležitějších principů víra. Kvalita důvěry a víry má větší význam než racionální posuzování věcí.

Světcí často mluví o krátké a dlouhé cestě. Pokud byste se mě zeptali na radu, kterou z nich upřednostnit, doporučuji propojit obě zároveň. Dlouhou cestou se myslí cesta vlastního sebezdokonalování, analýza slabých stránek a snaha o jejich postupné odstraňování. Na krátké cestě se spojujete prostřednictvím lásky s Bohem přímo. Pokud navážete hluboký vztah s Bohem, zapomínáte na své tělo i na své nedostatky. Obě cesty vám mohou být nápomocny. Nakonec dochází k odevzdání všeho Bohu. Završení duchovní cesty se odehrává Jeho Milostí.

Nejvyššího cíle v celém vesmíru nedosáhneme vlastním úsilím, ale díky Boží Milosti. Na cestě k duchovní seberealizaci je snaha samozřejmě důležitá, ale konečná změna se odehraje Boží Milostí.

Na duchovní cestě, kde převládá oddanost, hrají teorie a myšlenkové analýzy pramalou roli. Na cestě bhakti nabývá postoj k hledání zcela jiné podoby: „Nevím, kdo vlastně jsi, ale cítím, že něco musí existovat. Jsem Tvůj. Ty můžeš vyřešit všechny problémy, tak se mnou něco udělej. Skláním se Ti k nohám. Neznám ani sám sebe, tak jak bych si mohl myslet, že poznám Tebe. Jsi tak věčný a nekonečný proti mně. Obracím se k Tobě jako dítě. Prosím Tě, buď ke mně shovívavý.“ Bůh je nekonečně laskavý, a tak vám jednoho dne odhalí všechna svá tajemství. Tak probíhá duchovní přeměna prostřednictvím lásky.

Pravá modlitba vyvstane jen díky Boží Milosti. Všechno naše úsilí vynaložené na odstranění našich slabých stránek a na pročištění má svůj význam, ale modlitba je daleko mocnější.

Modlitba ve vás vytryskne, když zjišťujete, že nejste schopni své problémy vyřešit vlastní energií a silou.

Modlete se k Němu nebo k Ní nebo v To, v co věříte. Měli byste se snažit ujasnit si, v koho nebo v co věříte. Cítíte-li, že existuje něco univerzálního, neomezeného, nějaká nekonečná Energie, a že tato Energie pomáhá, pak byste se k ní měli modlit. Cítíte-li, že nic neexistuje, nemodlete se. Energie Pána nevstoupí do vašeho pokoje, aby vás probudila se slovy: „Modli se! Modli se ke Mně!“ Jeho Energii nebude vadit, když se nebudete modlit. Ale když se modlit budete, Jeho všudypřítomná Energie se ve vás otevře jako květina. Využijete-li jako lidská bytost této šance, pak tato Energie okamžitě odpoví. Ke komu byste se měli modlit? Ke komukoliv, v koho věříte.

Modlitba bývá vyjádřena slovy, ale ve skutečnosti nejsou slova zapotřebí. Modlitba beze slov je čistší, protože naše mysl do ní vnáší faleš. Modlitba vyvěrá ze srdce a srdce slova nepotřebuje. Opravdová a upřímná modlitba je nalézána uvnitř.

Pravá modlitba vznikne sama od sebe. Nelze ji vytvořit, prostě se začne odehrávat. Jakmile si modlitbu vymýšlíme, je výtvorem ega. Modlitba vytryskne, když je ego poraženo.

Upřímně v hloubi svého srdce rozmlouvejte s Bohem: „Nevím, kde jsi a kdo jsi. Ale jsi. Existuješ všude jako Energie. Nevím, jaký jsi a kdo jsi, ale pomoz mi Tě poznat.“ Jestliže je vaše modlitba upřímná, On vám pomůže.

Modlitba vstupuje do života až tehdy, když už člověk dospěl na hranice svých sil. Jak se modlit? Máte problém, víte o něm, vynaložili jste maximum svých sil, abyste ho vyřešili, ale nejde to. Co tedy zbývá jiného než modlitba?

Vyšším stupněm je modlitba jen jako vyjádření vděčnosti ke všemu, co už je: „Nezasloužím si ani to, co jsem dostal. Jsem vděčný za Tvoji lásku. Pokud něco chci, tak jen abych mohl na Tebe vždy ve svém srdci vzpomínat. Protože jen upamatovávání se na Tebe mi může dát mír, štěstí a radost.“

Každý se chce vymanit ze svých problémů, a proto společnou otázkou je jak problémy řešit. Zjišťujete, že vlastní silou, možnostmi a inteligencí toho nejste schopni. Hledáte tedy někoho silnějšího, moudřejšího, inteligentnějšího a schopnějšího a obracíte se k němu o pomoc. Postupně docházíte k závěru, že vám nemůže pomoci žádný člověk ani veškerá lidská moudrost dohromady. Nakonec se obrátíte k neznámé Energii, která je nekonečná a neomezená.

Na cestě k duchovnímu růstu bývají světci zdůrazňovány dva základní faktory: vlastní úsilí a odevzdanost. Mnoho lidí vnímá rozpor mezi těmito dvěma cestami, ale ve skutečnosti nejde o dvě protikladné věci. Je potřeba vyvíjet úsilí jak jen dokážete, ale cílem vašeho snažení nakonec bude, abyste pochopili, že vaše vlastní snaha nestačí. K tomuto poznání však nemůžete dojít, aniž byste předtím vyvinuli maximální úsilí. Až když jste vynaložili všechny své síly a přesto nedosáhli pokroku, potom teprve může z vašeho nitra vytrysknout opravdová modlitba.

Až přijde ten správný čas, hledajícího opustí jeho pýcha a on postoupí do stádia odevzdání se, na začátku pouze částečného. Od tohoto částečného odevzdávání se postupně posune až k naprostému odevzdání se. Jednoho dne mu dojde, že za tím vším, co považoval za své vlastní úsilí, se skrývalo Boží Milosrdenství. Uvědomí si, že ho nějaká vyšší Síla správně směřovala, aniž by si toho byl vědom. Potom nastává naprosté odevzdání se Bohu, nekonečné Energii.

Nikdo není z Boží Milosti vynechán, Milost je přítomna stále. Jde jen o to, být otevřený k jejímu vnímání. Potom budete neustále cítit přítomnost Toho, kdo už s vámi neustále je.

Bůh je dostupný každému. Je to proto, že neexistuje nic jiného než Bůh. Bůh je v každém z nás. Jde o to, zda máme s Bohem vnitřní vztah. Navázání vztahu s Ním nezáleží na našich schopnostech, ale na tom, jestli v sobě máme lásku. Pro lásku není zapotřebí, abychom byli dokonalí. Každý je způsobilý milovat. Důležité je cítit boží přítomnost ve všem kolem sebe a v sobě. Jde o to věřit, že Bůh, neboli Existence - Vědomí - Láska, je všude. Na základě tohoto pocitu můžeme překonat všechna omezení naší mysli. Skrze tuto víru se můžeme dotknout věčnosti. Dovolte lásce, aby se osvobodila ode všech pout a překročila všechny hranice. Potom jednoho dne pochopíte a uskutečníte Pravdu. Jde daleko více o víru a lásku než o vaše intelektuální schopnosti.

Neměli bychom podléhat pocitům méněcennosti, že nejsme dobří hledající. Neměli bychom se trápit tím, že jsme málo oddaní, že máme málo kladných vlastností nebo že nejsme dostatečně připravení pro duchovní cestu. Měli bychom se spíše ve svém srdci obracet k Bohu: „Nejsem asi zrovna moc dokonalý, ale jsem Tvojí součástí. Ty jsi všechno a já jsem kousek Tebe. Ty jsi Oceán a já jsem jedna kapka vody. Jsi můj otec. Nejsem sice dokonalý, ale klečím u Tvých nohou. Přijmi mě.“

Měli bychom se učit děkovat za jakoukoli situaci, jakkoli se nám zdá nepříznivá. Kdo se naučí děkovat i za ty věci, které jsou mu nepříjemné, dostává se tak vysoko, že je velmi blízko k Jeho chrámu. „Ó, kamkoli mně postavíš, je to to nejlepší místo pro mne, protože Ty víš vše lépe než já. Jakoukoli situaci mi dáváš, ta je pro mne tou nejlepší. Protože mě vždy miluješ, je vše, čím procházím, k mému prospěchu, i když mi to nemusí být příjemné.“

Ve vesmíru je všeho dostatek. Záleží na tom, po čem toužíte. Toužíte-li po penězích, nechť jsou vaše. Toužíte-li po slávě, dobrá, budete slavní. Pokud v někom vyvstane silná potřeba po Bohu, přání se mu splní. Záleží na tom, co od života požadujete.

Následujte boží cestu, vzpomínejte na Boha, vstupte do vztahu Lásky s nekonečnou nepoznanou Silou. To je velmi zajímavá věc. Milujete-li Boha, milujete neznámého. Láska k cizinci je velmi okouzující a krásná. Bůh nemůže být nikdy poznán myslí, a proto v tomto smyslu vždy zůstává cizincem. Přesto Ho můžete milovat.

Nakonec je vše Láska. Postupně se rozvine vztah Lásky s Bohem, Jehož jsme součástí. Je to jako Láska vlny k oceánu, do něhož patří. Nebo jako láska stromu s lesem. Noste si v sobě pravdu, že On je všude, ochraňuje vás a pomůže vám. Myslete na to, že patříte Jemu a On patří k vám. Navždy.

Ze strany Boha nikdy není závora na dveřích. Bůh dveře nikdy nezamyká. Z Jeho strany jsou dveře vždycky otevřeny.

Obracejte se k Bohu: „Nedaří se mi změnit se. Ale Ty jsi všemohoucí, skláním se k Tvým nohám. Pomoz mi, Pane můj, dosáhnout cíle lidského života.“ Bůh pomáhá.

Nejlepší je nemít žádná přání a milovat Boha jen pro Lásku samu. Odevzdejte se Bohu plně: „Udělej se mnou, co chceš, moje láska k Tobě se tím nijak nezmění. Pokud mě chceš mít bohatým, dobře. Pokud mne chceš mít chudým, dobře. Pokud chceš, abych byl nemocný, dobře. Pokud chceš, abych byl zdravý, dobře. Pokud chceš, abych byl vážený, dobře. Pokud chceš, aby mně uráželi, dobře. Miluji Tě.“

Bůh je k nám všem velmi laskavý, že nám umožňuje se k Němu obracet, uvědomovat si a cítit Jeho Milost, které se nám neustále dostává. Milost je tu vždycky, není možné, aby nebyla.

Když chcete ve světě něco získat, je třeba pro to také něco udělat. Pouze Boha lze dosáhnout pouze touhou po Něm.

Jste věčným Vědomím, jste v každém případě Bohem. Nalézt Boha je proto ta nejjednodušší věc.

Nemůžeme nikdy pochopit, jak vlastně Jeho Milost v lidských životech pracuje. Milost se většinou neodehrává tak, jak si ji lidé plánují. Sami to můžete pozorovat ve svém vlastním životě. Každý si můžete sami u sebe najít příklady toho, že právě ty, ve vašem životě nejdůležitější věci, se odehrály zcela jiným způsobem, než jste si přáli. Prostě bez vašeho plánování nastaly.

Co jiného byste mohli dělat než se odevzdávat Bohu? Všechno už stejně Boha je a je to jen lidské ego, které se nadýmá, že je schopno něco velkolepého samo vykonat. Bez Boží Milosti není možné nic.

Důležité je, abychom přijali, že nejsme nijak zvlášť inteligentní. Právě tahle inteligence nám způsobuje problémy. K chytrým lidem nemá Bůh snadný přístup. Buďte prostí. Jde o jednoduchost. Jednoduchá by měla být i vaše modlitba.

Z jakého důvodu je cesta oddanosti Bohu mnoha svatými považována za nejvyšší? Protože o žádné jiné cestě nelze prohlásit, že se člověk stane ctnostným tak rychle.

V mnoha případech je srdce spolehlivější než mysl. Často jste oklamáni svým myšlením, zatímco vaše srdce vás nezklame.

Pokud máte víru v Boha, pochopíte, že On se vás snaží ukázat, nikdy vás netrestá. Chce, abyste se zlepšili. Bůh nikdy nikoho netrestá. Boží trest je výtvořem lidské mysli. Bůh vytváří obtížné situace vždy za účelem vývoje, a nikdy ne jako trest.

Pokud se někdo otevře hluboké Láске a víře v Boha, začne Bůh v jeho životě dělat zázraky. Když začneme vnímat Boží Milost, odevzdávat se Bohu, myslet stále více na věčnou, nekonečnou, univerzální Energii kolem sebe, když začneme oceňovat, jak je k nám Bůh neustále laskavý a soucitný, začnou s námi tyto myšlenky o Bohu dělat zázraky. Začne se velmi rychle odehrávat přeměna, kterou člověk nebyl po léta schopen uskutečnit vlastním úsilím.

Jedna z věcí, kterou lze o Bohu říci, je, že On není obchodník. Přístup obchodníka je dát jen tolik, kolik dává druhý. Obchodník se zajímá o zisk. Bůh nesjednává ceny. Bůh je láska. Bůh se nikdy neohlíží na to, jaké má člověk ctnosti a nectnosti. Nestará se o to, jak jste zbožní či co jste provedli. Vždycky se k vám obrátí, když uvidí, že pro Něho máte lásku. Bůh se nestará o vaše kvality či nedostatky, ale zajímá se pouze o jedinou věc – o vaši lásku.

Není pravda, že by byly naplněny všechny naše touhy, jsme-li ve vztahu Lásky s Bohem. Vždyť máme také velmi nedobré touhy a ty vyplněny nebudou. Bůh pracuje podobně jako hrnčír. Hrnčír pracuje oběma rukama – jednou zespoda přidržuje a druhou vytváří tvar. Hrnc by nikdy nenabyl svého tvaru bez přidržující ruky, ta je tam neustále. Ale zároveň ho musí shora postrkovat. Stejně tak to dělá Bůh. Otlouká vás a formuje, ale nezapomeňte, že je tu stále ta podporující ruka – protože vás miluje.

Pokud se zeptáte, kde Bůh je, odpověď zní: všude. V podobě emocí lásky ve vašem srdci. I to je Bůh. Jakmile začnete rozvíjet tento postoj lásky k všemohoucí, všudypřítomné a vševědoucí Síle – Bohu – začne vám od ní okamžitě přicházet ochrana. Stane se tak okamžitě. Vaše situace se promění.

Dosáhnout cíle není tak obtížné. Je třeba mít v Boha důvěru. Pochybnosti o tom, zda dosáhnete cíle, jsou slabošským klesáním na mysl a nepochopením povahy věci.

Je přirozené, že matka chyby svého dítěte nevidí. Dívá se na něj se zálibením: „Je moje, a proto je nejlepší na světě.“ Proto se může dítě krásně stulit mámě do klína. Stejně je to i s Bohem, který je vaším věčným přítelem. Proč si tedy podvědomí zaplňovat starostmi?

Pro dosažení vnitřního míru je třeba splnit podmínku – být oddaný Pánu. Pánem nemyslím jen inkarnaci Krišny. Oddaní můžeme být i Ježíši Kristovi, Mohamedovi, Nánakovi či Buddhovi. Podstatou, o kterou jde, je víra a důvěra. Důležité je naprosté oddané odevzdání se a přesvědčení, že Pán je s vámi.

Máte problémy s usínáním? Vzpomeňte si, že se vám nejlépe spávalo v náručí maminky. Stejně tak si můžete vypěstovat zvyk spočívat v náručí Boha. Důvěřujte Mu a snažte se pochopit Jeho velikost, nádheru, všemohoucnost a Lásku. Uchovávejte si to ve svém srdci a čím blíže Božství budete, tím hlubší bude váš spánek. To je ta nejvyšší a nejzazší metoda.

V lidském životě hraje důležitou roli pocit bezpečí. Často se cítíme nejistí a hledáme jistotu všude kolem sebe, například v různých lidech. Je to jen nevědomost, protože bezpečí nemůžeme získat vně sebe. Jistotu nám může dát jedině Bůh. Myslete na Boha, kdykoli se cítíte nejistí.

Jste od Boha pozváni. Dostali jste od Něj lidské tělo, skrze nedostatek vnitřního klidu se ve vás rozvinula touha po moudrosti a pak vás Bůh poslal někam, kde můžete být nasměrováni. Duchovní cesta vám už byla odhalena, tak proč pochybujete, zda dosáhnete Boha? Jak můžete pochybovat? Samotný Bůh už toho pro vás tolik udělal! Dal vám lidské tělo, vzdělání, peníze potřebné k tomu, aby mohlo vaše tělo fungovat, seznámil vás s někým, kdo vám ukazuje cestu, učení vám bylo předáno a vy stále pochybujete, zda dosáhnete duchovního naplnění? Je to jen slabost vaší mysli.

Lidské ego zůstává ve svém poznávání jen na povrchu. Vědění má svůj význam, praktický život by se bez něj neobešel, ale hlouběji se dostáváme díky víře, důvěře a lásce.

Jedním z častých zádrhelů bývá u hledajících tendence mysli postupovat na duchovní cestě stejně jako ve světských záležitostech. Ve světském životě dosahujeme věcí vyvíjením snahy, a proto si myslíme, že i v duchovní oblasti lze Pravdy dosáhnout podobným úsilím. Hledající se snaží pochopit Pravdu a dozvědět se, co to Bůh je. Tak to nejde. Boha nemůžeme nikdy poznat stejným způsobem jako svět kolem sebe. Jde více o víru, protože duchovní cesta se neodehrává prostřednictvím vědomostí. Důvěra a láska znamenají víc než sečtělост.

Přesvědčení závisí na rozumu a hledání důkazů. Přesvědčení znamená, že vás může nějaká jiná myšlenka zase přesvědčit o opaku. Víra je zcela jiná záležitost. Když máte víru, nepotřebujete žádné argumenty a důkazy. Víra je velice hluboká věc. Je těžké vysvětlit důvody pro víru. Říká se, že když je přítomna absolutní víra, nastává konec duchovní cesty. Víra je hlubší a hodnotnější než rozum. Je to záležitost srdce.

Odevzdanost přichází až po velmi dlouhé době. Všichni velcí svatí mluví o tom, že nejlepší je přenechat vše Bohu, protože On vás povede nejlépe. Nechat všechno na Něm však není tak jednoduché. Snažíme se nechat na Něm to, na co nestačíme. To, co ale k uspokojení svých přání udělat umíme, to bereme na sebe. Jsme velmi vykutálení

a to není ten správný přístup. Ve věci svých povinností se snažte, jak nejlépe dokážete, ale výsledky nechte jsou na Bohu. Vykonávejte vše pečlivě a buďte spokojeni, ať to dopadne jakkoli.

Pracovat bychom měli tak, jako kdybychom prováděli bohoslužbu. Co bude následovat, chápeme jako Boží Hru.

Daleko dál než poznání nás může zavést víra. Víra o tolik překračuje rozumové chápání! Žijeme v době, kdy lidská ega převelice zbytněla pýchou z rozumového poznání. Rozumové poznání má však na rozdíl od nekonečně prostorné víry svoje limity. Naše životy se daleko více odehrávají na základě víry a důvěry než rozumu. I v běžných záležitostech, pokud bychom si chtěli všechno prověřit svým rozumem, nikam bychom se nedostali a život by nebyl k žití. Ztrácí-li člověk svoji víru, narůstá v něm zmatek a neklid.

K Bohu může každý. Bůh je stejně dostupný pro všechny – je k dispozici pro učence i lidi bez vzdělání, pro půvabné i ošklivé, pro bohaté i chudé, pro jogíny i pro ty, kterým je jóga zcela vzdálena. K Bohu má neustále, dvacet čtyři hodin denně, přístup každý. Hlubší věci se ale odehrávají jen díky Jeho Milosti. Otevřete se jí. Je potřeba být vnímaví. Pokud je nádoba či hrníček otočený dnem vzhůru, potom, i kdyby dvanáct hodin silně pršelo, nedostane se dovnitř ani kapka. Aby se mohl hrnek naplnit, musí stát otevřenou částí nahoru. Stejně tak Bůh je tady pro všechny, ale když se k Němu někdo obrací zády, co potom může pro takového člověka udělat? Bývá uváděný i jiný příklad. Slunce svítí na všechny stejně, ale když vylétá sova z dutiny stromu jen za tmy, sluneční paprsky ji míjejí.

